

vores museumsvirksomhed. Det er at styrke samarbejdet mellem de enkelte museer, så vi får et sammenhængende museumsvesen. Det er at styrke rådgivningen i forhold til de enkelte museer og i forhold til ministeriet. Det er at forenkle strukturen bl.a. ved at oprette en museumsstyrelse. Og endelig er der en stor klods i loven, som drejer sig om den arkæologiske kulturarv.

Lad mig knytte nogle bemærkninger til ordførernes taler.

Hr. Peter Duetoft er bekymret for, at vi ikke længere stiller krav om, at lederen skal have en specifik uddannelse. Til gengæld står der i loven, at museerne skal sikre, at lederen har en relevant faglig uddannelse, som hr. Poul Nødgaard også var inde på. Dét er for mig lige så vigtigt: altså en relevant faglig uddannelse. Det er jo ikke ensbetydende med, at vi ansætter en bureaukrat eller det, man kalder en traditionel administrator.

Jeg kan give et eksempel: Da Poul Erik Tøjner skulle ansættes som museumsdirektør på Louisiana, måtte der gives en dispensation, fordi Poul Erik Tøjner ikke har den uddannelse, man normalt skal have for at blive museumsdirektør. Men der er næppe nogen, der er i tvivl om, at Poul Erik Tøjner har de kvalifikationer, der skal til.

Samtidig har vi ved at sikre og forbedre museernes økonomiske grundlag givet de enkelte museer langt bedre mulighed for at ansætte faguddannet personale, så man – og det er til Enhedslisten – ikke har nødig at trække så meget på de forskellige arbejdsmarkedsordninger.

Hr. Peter Duetoft var også bekymret for den centralisering, der ligger i lovforslaget.

Jeg synes ikke, der er tale om en centralisering. Jeg synes, der er tale om et forbedret samarbejde, hvor vi altså sørger for, at vi får et sammenhængende museumsvesen, hvor vi ved, hvad hvert eneste museum har af ansvar, både i forhold til det lokale område og i forhold til dokumentationen af Danmarks kulturarv. Det har vi da behov for.

Så havde hr. Peter Duetoft også en bemærkning til det, hr. Peter Duetoft betegner som et problem, nemlig at de nationale kulturinstitutioner ikke behandles på samme måde. Men i lovforslaget står der faktisk ikke noget om, hvilke institutioner der skal referere til museumsstyrelsen. Det vil sige, at der jo sådan set ikke er noget i vejen for, at de store nationale institutioner som Statens Museum for Kunst og Nationalmuseet også skulle ligge inde under museumssty-

relsen. Men det er der ikke taget stilling til med det her lovforslag. Det er noget af det, der kan komme siden hen.

Hr. Brian Mikkelsen foreslog, at vi skulle have nogle stærke faglige råd i museumsstyrelsen, der kunne rådgive direktøren og lederen af museumsstyrelsen. Det er jeg enig i. Derfor er det også foreslået, at der oprettes tre selvstændige råd, ét for det kunsthistoriske område, ét for det kulturhistoriske område og ét for det naturhistoriske område, så vi får den faglige ekspertise, vi skal have, i styrelsen.

Så vil jeg sige tak til hr. Brian Mikkelsen for opbakningen til oplægningen på det arkæologiske område, og jeg vil i det hele taget sige tak til Folketinget for, at man tager det her ansvar for bevarelsen af vores kulturarv.

Vi har i de senere år oplevet et meget, meget stort træk på Rigsantikvarens kasse på det her område. Det skyldes, at vi har en meget høj byggeaktivitet i samfundet, og heldigvis for det.

Til gengæld må vi sige, at der indtil nu ikke har været noget økonomisk incitament i samfundet til at lade være med at bygge på bestemte steder eller et incitament til at grave på bestemte steder, og det skyldes den finansieringsstruktur, vi har. Altså, når det er staten, der betaler, så er der jo ikke nogen grund til at lade være med at lave eksempelvis en parkeringskælder, også selv om man ved, at vi her har kulturarv i jorden. Så det, vi gør nu, er for det første at forbedre planlægningen, så vi får en bedre kortlægning af vores arkæologiske kulturarv. Og dernæst indfører vi en anden økonomisk struktur, end vi har haft tidligere.

Det bliver altså sådan, at private bygherrer kan komme i den situation – altså de vælger det selv, og det er ikke bare private bygherrer, men også offentlige bygherrer – at de kommer til at betale selv, hvis de altså vælger at fortsætte et byggearbejde, efter at det lokale museum har sagt, at her er der en vis sandsynlighed for at finde noget i jorden.

Samtidig har vi sagt, at hvis det er sådan, at udgifterne til den arkæologiske udgravning kommer til at udgøre en uforholdsmæssig stor del af den samlede byggesum, så har vi en pulje i staten, der går ind og supplerer op og hjælper med at løse problemerne.

Som flere ordførere også har været inde på, så har vi undtaget almindelig skovdrift og almindelig landbrugsdrift. Endelig har vi også gjort det, at hvis det lokale museum siger, at man på den her byggegrund sandsynligvis ikke vil finde